

Kadarkoli sodimo, ne le, ali je nekaj resnično ali neresnično, ampak tudi, ali je nekaj napačno oz. nepravilna poteza v sklepanju in argumentaciji, moramo torej upoštevati okoliščine, občinstvo, smotre sporočanja (in s tem povezano argumentacijo) ter namere sporočevalca. In ko to storimo, moramo upoštevati tudi naslednje:

»Kadar je treba upoštevati dve ali več strani, je lahko argument za različne posameznike in skupine sprejemljiv v različnih stopnjah in **dialektično ocenjevanje** lahko poteka na drugačni podlagi, glede na to, katero stran ali skupino imamo v mislih; ampak spet« (Hamblin, 1970/2004: 242, poudarili avtorji)

je izbira argumentov, meril in sprejemljivosti njihove uporabe zato vedno stvar, o kateri lahko odločijo le stranke, ki sodelujejo v argumentirani razpravi, glede na njihovo védenje v času razprave, okoliščine, v katerih poteka razprava, občinstvo, ki je povezano z razpravo, namene in smotre, ki jih imajo stranke v razpravi. In ker te razprave potekajo v naravnih jezikih, v konkretnih okoliščinah in v določenih časih, logika kot umetni sistem ne more zares pomagati.